

Katz!

Obsah:

Zenový mistr Wu Bong	1
Výňatek z pohřební ceremonie	2
Zenový mistr Dae Bong – řeč dharmy z pohřební ceremonie	5
Vzpomínka – Lenka Formánková	8
Kong-an	9
Poklad v naší mysli – zenová mistryně Bon Shim	10
Weekly teaching	16
Bone of Space – báseň	17
Zenový kompas – úryvek	18
Vidět pravou přirozenost – Dae Bong ZM	19
Nemám rád kong-any	23
Plánované akce	24
Zenová škola Kwan Um	25

Wu Bong Soen Sa Nim (1950 - 2013)

Zenový mistr Wu Bong byl hlavním učitelem školy Kwan Um v Evropě. Narodil se v Polsku a vystudoval matematiku na Brownově univerzitě v USA. Věnoval se také bojovému umění a obdržel 4. dan černého pásu v korejském umění meče Shim Gum Do. Duchovní praxi se věnoval pod vedením Roshi Suzukiho v zenovém centru v San Francisku a později také praktikoval s Tarthang Tulku v tibetském meditačním centru Nyingmapa v Berkeley Kalifornii.

V roce 1972 se setkal se zenovým mistrem Seung Sahnem a stal se jedním z prvních amerických studentů. V roce 1978 pomáhal zenovému mistrovi Seung Sahnovi založit první meditační centrum v Polsku.

V roce 1984 obdržel Inka (povolení vyučovat) a začal pravidelně vyučovat v USA, Evropě a Africe.

V roce 1993 mu byla předána dharma a stal se zenovým mistrem. Brzy poté se spolu se svojí ženou Grazynou Perl a svými dětmi přestěhoval do Paříže, kde založili zenové centrum.

V roce 2009 se zenový mistr Wu Bong stal mnichem a většinu svého času trávil v Koreji nebo vyučováním v Evropě a Asii.

Zenový mistr Wu Bong zemřel na náhle na selhání srdce v Paříži 17.4.2013.

Překlad zpěvů, které Dok Hjon Sunim vedl při pohřebních obřadech pro zenového mistra Wu Bonga v Paříži dne 24.4.2013.

Obřad přesunu rakve

Teď mě dobře poslouchej, osvícený duchu velkého zenového mistra Wu Bonga:
 Úžasné osvětlení je přímo před tebou,
 světlo samádhi tě vyživuje.
 Sever, jih, východ, západ,
 kamkoli jdeš, jak jsi šťastný!
 I když vše je právě takové, jaké to je,
 dovolím si otázat se všech přítomných:
 Kde je počátek cesty k nirváně
 osvíceného ducha velkého zenového mistra Wu Bonga?
 Každá zelená vrba
 je dobrá k přivázání koně.
 Každá cesta ze všech domů
 vede k hlavnímu městu.

Mantra na očištění cesty (všichni spolu)

Om sošitči nadžaritarā nadžaritarā morādaje džaradžara manda manda hana hana
 hum patak

Pop Song Ge – Zpěv přirozenosti dharmy (všichni spolu)

Pop song won jung mu i sang, če bob pu dong bon ne džok
 Mu mjong mu sang čor il če, džung dží so dží bi jo gjong
 Čin song šim šim guk mi mjo, pul su džá song su jon song
 Il džung il če da džung il, il džuk il če da džuk il
 Il mi džin džung ham ši bang, il če džin džung jok jo ši
 Mu rjang won gop džuk il ljom, il ljom džuk ši mu rjang gop
 Ku se šip se ho sang džuk, il bul džam nan gjok pjol song
 Čo bal šim ši bjon džong gak, seng sa jol ban sang gong hwa
 I sa mjong jon mu bun bjol, šip pul bo hjon de in gjong
 Nung in he in sam me džung, pon čul jo i bu sa i
 U bo ik seng man ho gong, džung seng su gi duk i ik
 Ši go heng džá hwan bun džé, pa šik mang sang pil bu duk
 Mu jon son gjo čak jo i, kwi ga su bun duk ča rjang
 I da ra ni mu džin bu, čang om bop kje šil bu džon

Kung džwa šil dže džung do sang, ku re bu dong mjong wi bul
Ku re bu dong mjong wi bop, ku re bu dong mjong wi sung

[Dharmy a jejich přirozenost jsou dokonale propojeny. Po dualitě ani stopy. Všechny dharmy jsou nehybné, spočívají v původním klidu, beze jména, bez tvaru, všechny rozdíly mizejí. To, co je známé jako stav probuzení, není nic jiného než toto.

Pravá přirozenost je velmi hluboká a nesmírně jemná a tajuplná. Nelpí na svém já, ale projevuje se v závislosti na konkrétních podmínkách.

V jednom je vše a v mnohém je jedno, jedno je totožné se vším a mnohé je totožné s jedním.

V jednom zrnku prachu je obsažen celý vesmír a tak se to má se všemi zrnky prachu.

Nesmírně dlouhé eóny jsou totožné s okamžikem soustředění mysli, okamžik soustředění mysli je totožný s nesmírně dlouhými eóny. Devátá doba a desátá doba jsou totožné, a přesto se nepletou a každá existuje zvlášť.

Okamžik, kdy se člověk rozhodne usilovat o probuzení mysli, je okamžikem dokonalého probuzení mysli. Koloběh znovuzrození a vysvobození nirvány jsou stále spolu a universální a jednotlivé bez rozdílu splývají. To je svět mudrých: svět deseti buddhů a bódhisattvy Samantabhadry.

Vstoupí-li mysl do ságamudrá-samádhi, zjevování mnoha jevů na přání té které mysli je nepředstavitelný zázrak. Děšť drahokamů prospívající všem cítícím bytostem zaplňuje prázdny prostor a všechny cítící bytosti mohou obdržet bohatství dle svých schopností.

A tak se ten, kdo rozjímá, vrací do původní říše. Ale musí se zbavit nevědomosti. Jinak se tam nedostane. Vhodnými prostředky, jež transcendují veškeré rozlišování, lze dosáhnout dokonalé svobody a člověk získává dle svých zásluh zásoby na cestu domů.

Prostřednictvím nevyčerpatelného pokladu tohoto dháraní zdobí skutečný palác z drahokamů v říši jevů. Člověk sedí na půdě střední cesty ve skutečném světě. To, co je odedávna bez pohybu, se nazývá Buddha.]

(Překlad Ivana M. Gruberová.)

Tabi – kremace

Příprava ohně

Teď mě dobře poslouchej, osvícený duchu velkého zenového mistra Wu Bonga:

V ohni není tří jedů,

ale je to oheň Buddhova samádhi,

oheň nejvyššího samádhi.

Jeho světlo je tak jasné, že odráží minulost, přítomnost i budoucnost,

jeho plamen je tak živý, že proniká deseti směry.

Dosáhneš-li toho světla,
v okamžiku budeš jako všichni Buddhové.
Ztratíš-li to světlo,
budeš následovat proud života a smrti
po deset tisíc kalp.
Osvícený duchu velkého zenového mistra Wu Bonga!
Otoč se čelem k tomu světlu, ať se v něm odrážíš,
a pak náhle uzříš, že není nic, co by se narodilo,
a pak za sebou zanecháš všechny klamy a utrpení
a dosáhneš štěstí Buddha, když vešel do parinirvány.

Zapálení ohně

Teď mě dobře poslouchej, osvícený duchu velkého zenového mistra Wu Bonga:
Když se spojí tři příčiny,
na okamžik se objeví hmotné tělo.
Potom se čtyři prvky rozptýlí
a tělo se opět vrátí do prázdnoty.
Kolik let jsi plul v moři klamů?
Dnes ráno jsi ho opustil.
Je to radost a slast, ale ještě není konec.
Vy, kdo jste se tu sešli, odpovězte mi:
Kam jde osvícený duch velkého zenového mistra Wu Bonga?
Jede na dřevěném koni, ale sedí čelem k jeho ocasu.
Jednou se převrhl.
V tu chvíli z obrovského rudého plamene
vane studený vítr.

Rozloučení

Upřímně provádíme *tabi* (kremaci), následující dharmu,
jak osvícený duch velkého zenového mistra Wu Bonga odchází do nirvány
v souladu s příčinami.
Odevzdali jsme ohni tělo, jež se sto let potulovalo kolem
a teď bez váhání míří k branám nirvány.
Nechť můžeme pomoci osvícenému duchu velkého zenového mistra Wu Bonga na
cestě do nirvány.

Odříkání jmen deseti buddhů a bódhisattvů

Čong džong bop šin Birodžana Bul
Won man bo šin Nosana bul
Čon bek ok hwa šin Sogamoni Bul
Gu pum dosa Amita Bul
Dang ne ha seng Miruk Džon Bul

Ši bang sam se il če dže Bul
Ši bang sam se il če dže Bop

Te dži Munsu Sari Bosal
Te heng Bohjon Bosal
Te bi Kwan Seum Bosal
Te won bon džon Džidžang Bosal
Če džon Bosal Mahasal
Maha banja baramil

Všichni zpívají během kremace:
Om ba ara sada mokča mok

Přeložil Dokčang Sunim

Řeč dharmy zenového mistra Dae Bong sunima během smuteční ceremonie v Paříži

Sešli jsme se tu dnes ve velkém smutku. Smrt Wu Bong Dae Seon Sa Nima byla náhlá a šokující, i když většina z nás věděla, že měl po mnoho let zdravotní problémy. V posledních letech ale vypadal naopak lépe - silněji a zářivěji.

Wu Bong Dae Seon Sa Nim byl silný člověk; jeho učení bylo silné, jeho činy byly silné, a tak i jeho smrt byla silná. Prostě to jen tak udělal. A velký lék potřebuje dlouhý čas na strávení. Právě nám všem dal velmi silné, důležité a obtížné učení. Všichni víme o nestálosti a často o ní mluvíme, když ji ale zažijeme s někým blízkým, teprve v tu chvíli se stane skutečnou.

Wu Bong Dae Seon Sa Nim ale neměl žádný problém. On se má dobře, o tom nepochybuji, a jistě o tom nepochybuje ani nikdo z vás. Možná my máme problém. Pokud ano, znamená to, že jsme jen připoutáni k jeho tělu, jeho hlasu, jeho formě a že jsme ještě zcela nestrávili jeho učení.

Má-li však váš učitel sílu, pomáhá vám i po smrti. Skvělý zenový mistr je jako zářící slunce, jež udržuje naše mysli v teple a pomáhá nám se probudit. Smrt zenového mistra je ale jako supernova. Veškerá hmota exploduje ven. A tak

všechna jeho dharmová energie na nás teď vyzařuje ještě víc, než když byl naživu. Klidně plačte, když jste smutní, a truchlete, ale jsem si jist, že pokud budete pokračovat v praxi tak, jak nás učil, budete cítit víc a víc, jak vás naplňuje jeho dharmová energie, víc, než jste to cítili, když žil. Právě taková je moje zkušenost s našimi velkými mnichy a mistrem Seung Sahnem. A jsem si jist, že totéž zažijete i vy s naším bratrem v dharmě, velkým učitelem a přítelem, Wu Bong Dae Seon Sa Nimem.

Asi jste slyšeli o básníku a zenovém studentovi Gary Snyderovi z Ameriky. Myslím, že ještě žije. Praktikoval v Japonsku jako mnich v 50. a 60. letech. Vyprávěl následující příběh.

Jednou pracoval v klášterní zahradě spolu s jiným japonským mnichem. Ten se k němu naklonil a řekl: "Pamatuješ, jak náš učitel, co zemřel před pěti lety, mluvil při řeči dharmy tak potichu, že ses musel opravdu soustředit, abys ho vůbec slyšel? Tak si představ, že ho začínám slyšet právě teď."

Wu Bong Dae Seon Sa Nim žil většinu života jako laik, ale uvnitř byl vždy tak trochu mnichem, i se svojí ženou. Říkal jsem jim "sunimové v přestrojení". [smích] A víte, jak takoví lidé v přestrojení jsou důležití! Máme také některé sunimy, kteří jsou laiky v přestrojení. [smích] Když víme jak dělat svou práci pořádně, život v přestrojení jen rozšiřuje naši mysl.

Wu Bong Dae Seon Sa Nim dávno dobře věděl, možná již od dětství, že smyslem života není pouhé štěstí. Náš prapraučitel, Man Gong Sunim, dostal jednou otázku: "Proč nepraktikuje zen víc lidí?" Odpověděl: "Každý chce něco hezkého. Ale většina lidí nechápe, že když dostanete něco hezkého, dostanete také něco ošklivého. Kdyby tomu lidé rozuměli, praktikovali by zen. Pak by pro vás nebylo důležité získávat něco hezkého. Jde jen o to, jak správně využít vše, co přijde. Hezké věci přijdou, správně je použijeme. Ošklivé věci přijdou, správně je použijeme."

A právě takový byl život Wu Bong Dae Seon Sa Nima. Proto jsme se s ním také setkali. A proto jsme tak smutní, když to vypadá, že odešel. Zůstal nám tedy jeden závazek - hlouběji strávit jeho učení, čímž je naše pravá přirozenost. A tak si myslím, že jeho poslední učení bude mít velký účinek. Pevně věřím, že my všichni nepromarníme ten šok, který jsme zakusili, a pak budeme šťastní.

Když na mém vůbec prvním ústraní zenový mistr Seung Sahn poprvé otevřel ústa, hned jsem věděl: "To je můj učitel!" Seděli jsme tři dny a každý den byly rozhovory. Třetí den jsem měl třetí základní rozhovor a na konci se na mě zenový mistr Seung Sahn na chvíli podíval a řekl: "Máš ještě nějakou otázku?"

Tehdy mi bylo 26 let, ale cítil jsem se tak na tři. Jen jsem vyhrkl: "Kdy tě zase uvidím?" [smích]. Alespoň na něco jsem se zeptal. [smích]

On hned popadl svou hůl a přetáhl mě přes stehno. Stalo se to před 37 lety, ale ještě teď to cítím! Byl jsem samozřejmě v šoku, ale on se jen naklonil dopředu, podíval se mi vlídně do očí a řekl: "Když budeš udržovat mysl nevím, ty a já nebudeme nikdy odděleni."

Takže budete-li chtít být opět s Wu Bong Dae Seon Sa Nimem, udržujte pouze mysl nevím.

Nevím, kde je.

Nevím, kdo jsi.

Nevím, kde jsi.

Nevím, co děláš.

V tu chvíli budete rázem s ním a směr toho okamžiku bude naprosto čistý a jasný. Jeho učení tak bude pokračovat, a to ještě silněji než kdy předtím. Máme velké štěstí. To proto, že váš učitel a můj bratr v dharmě měl velkou sílu. Nepřestane nám pomáhat, i když jeho tělesná forma je už pryč.

Všichni a všechno se navrací do původního bodu.

Takový je vesmírný zákon.

Mraky neustále připlouvají a odplouvají.

Vysoké nebe je vždy modré.

Děkuji, Wu Bong Dae Seon Sa Nime.

Překlad Dokčang sunim

Vzpomínka Lenky Formánkové během smuteční ceremonie v Praze 28.4.2013

Bude lépe?

Bylo to ještě ve starém zenovém centru Pod Trať, zřejmě po nějakém sešinu.

Všichni zúčastnění jsme seděli v sále dharmy dokolečka a s námi i Wu Bong SSN, kterého jsme se mohli ptát na cokoliv.

Předem mnou tedy sedí absolutně vyklidněný zenový mistr, na tváři úsměv Madony ani smutný, ani veselý, prostě je tady s námi. Čeká na dotazy od cítících bytostí, které chtějí odpovědi a naději. A tak se ptám:

“Son Sa Nime, prosím tě, hodně trpím, moje situace je špatná, mám problém ve vztahu, s penězi, nic v mém životě není jasné a čím více praktikuji, tím je to dle mého horší. Prosím tě, když budu pokračovat v praxi, bude to jednou lepší?”

“It will.“ (Bude.)

Rozhodnutí

Rozhodla jsem se jít na mnišský trénink do Budapešti. Trávila jsem dny uprostřed maďarského hlavního města a snažila se přijít na to, co to vlastně znamená mnišský trénink, což už samo o sobě je velká chyba, cesta do pekla.

Výsledkem této hromádky přemýšlení a emocí byl častý úmysl jít pryč, utéct, zbalit se a odejít. Do toho všeho elegantně vstoupil Wu Bong SSN. Trávil v Budapešťském zenovém centru čas mezi návštěvami zubního lékaře, maďarského specialisty. Jednoho rána jsem se při tiché snídani zeptala:

Wu Bong Son Sa Nime, prosím tě, já každý den asi tak 1000x myslím na to, že toho nechám, že opustím mnišský trénink a odejdu. Když se to tak často objevuje, neměla bych tedy jít? Jak poznám, že už mám opravdu odejít?

Bez sebemenšího zaváhání, v přestávce mezi lžící polévky a krajícem chleba, mi Wu Bong Sunim magicky obyčejně odpověděl: “Když už ti to ani Buddha nerozmluví, pak jdi.”

Kong-an

Celý svět je jedna květina - zenový mistr Seung Sahn

286. Jojuovo umývání misek

Mnich přišel k zenovému mistrovi Jojuovi a řekl:

„Právě jsem vstoupil do kláštera. Místře, prosím pouč mě.“

„Už jsi snídal?“

„Ano, už jsem snídal,“ odpověděl mnich.

„Běž si tedy umýt své misky.“

Jakmile to mnich uslyšel, dosáhl osvícení.

Ceho mnich dosáhl?

Kdyby ty jsi byl mnichem, co bys řekl Jojuovi?

Komentář:

Snídaně je ráno, oběd v poledne, večeře večer. Po jídle, rozumíš své práci? Pak to tedy dělej.

Podstatou naší praxe je najít ten poklad v sobě

Řeč dharmy zenové mistryně Bon Shim v pražském zen. centru, listopad 2012

Dnes večer jsme se sešli v malém počtu, ale to nevadí. V zenu se nikdy příliš nedbalo o kvantitu, ale o kvalitu.

Ráda bych dodala něco k tomu, co zde už bylo řečeno. Podstatou naší praxe je najít ten poklad v sobě.

Je smutné vidět kolem sebe, jak lidé hledají stále něco vně sebe - na ulici, v nákupních centrech, u baru... Utíkají tak sami od sebe, místo aby se na okamžik zastavili a pozorně se podívali dovnitř: „Co to je?“

Nacházíme se na velmi důležitém místě, místě, kde se praktikuje. Zenový mistr Mang Gong – učitel našeho učitele – řekl, že sami sebe nemůžeme realizovat vně sálu dharmy. Toto je tedy jediné místo, kde můžeme sami sebe poznat.

Mnoho lidí medituje doma o samotě, protože je to pro ně snazší, než chodit do zenového centra. Když však sedíte jen sami doma, tak se ve skutečnosti nevidíte, a proto se to zdá snazší. Je ale velmi důležité přestat chránit sami sebe, a být sami k sobě upřímní, jediné tak můžeme uvidět to, co nám brání být spokojení a šťastní.

Zen se netýká života Buddhy, života všech těch vynikajících učitelů a bódhisattvů, nejsou to žádné teorie. Zen se týká našeho vlastního života.

Zenový mistr Dógen řekl, že studovat cestu, studovat tao znamená studovat lidský život. To znamená studovat sám sebe. A studovat sám sebe, znamená zapomenout sám na sebe. A zapomenout na sebe, znamená být osvícen všemi věcmi. Studovat sám sebe tedy znamená podívat se pozorně dovnitř sebe sama a uvidět poklad.

Když se opravdu podíváte, tak to najdete. Když se podíváte s opravdovým odhodláním a trpělivostí, tak to najdete.

Studovat sám sebe, znamená odhalit svou vlastní mysl. Buddha řekl, že vše vychází z naší mysli – vše je tvořeno naší myslí. A když praktikujete, tak můžete rozpoznat triky své mysli a odhalit tu hru, kterou s námi naše mysl hraje.

Dám vám příklad: když byl můj syn ještě dítě a chodil do první třídy, tak jsem se o něj velmi strchovala. Byl neobyčejně živý a nedokázal chvíli posedět. A když jsem tehdy sedávala v meditaci, tak jsem viděla, jak si můj syn rozrazil hlavu o ústřední topení a stále jsem si představovala, co všechno jiného by se mu ještě mohlo stát. Začala jsem si tedy klást otázku: Co to je? Je to něco, co se má stát? Je to intuice? A trvalo mi docela dlouho, než jsem si jednoho dne řekla: „Dobrá, tohle už znám. Odkládám to.“ A od té chvíle se v mé mysli už nic takového neobjevilo. Takhle naše mysl funguje, stále hraje nějakou hru. Pokud nemáme možnost sedávat po nějakou dobu na takovém klidném místě jako je toto, potom je velmi těžké svou mysl poznat.

To znamená studovat sám sebe. A studovat sám sebe, znamená zapomenout sám na sebe. Zapomenout na sebe není projev nějaké neurotické poruchy, díky níž se vrhne z okna. Naopak, jedná se o přirozený proces, při kterém objevíme sebe sama a tak přestaneme být zaujati jen sami sebou. A zcela přirozeným způsobem začneme sami sobě věřit.

Všem těm myšlenkám typu: „Jak vypadám? Jak mě vidí ostatní lidé? Mají mě rádi? Nebo nemají?“ řeknete prostě: „Dost!“

Potom vás přestanou obtěžovat, a vy zanecháte toho neustálého posuzování. To je velmi důležité, protože teprve tehdy lze vidět věci nejen jako výtvořiny své mysli, ale takové, jaké skutečně jsou.

„Zapomenout na sebe znamená být osvícený všemi věcmi.“ Když tedy vidíte všechny věci takové, jaké jsou, potom jste jimi osvíceni.

Jsem si jistá, že každý z vás něco podobného prožil třeba při pohledu na západ slunce nebo na jinou úchvatnou scenérii, kdy byl plný úžasu: „Jééé!“ To se však stává jen tehdy, když člověk není zaujat jen sám sebou sebou.

Říkala jsi, že studovat sám sebe znamená zapomenout na sebe. Ale mně to připadá jako dvě zcela odlišné věci.

Ano, je to takový paradox a stejné je to i s mnoha ostatními věcmi. Znamená to, že když studuješ sám sebe, poznáváš se víc a víc a pak najednou je to zcela jasné... Když to takhle řekneme, vypadá to jako bychom chvíli nahlíželi dovnitř a najednou: Bum! a všechno je jasné. Ale tak to není, je to dlouhý proces. Proces otevírání se – pomalého otevírání a odkládání. Je to tak proto, že všichni jsme uzavřeni. Mnoho věcí nechceme vidět, pocít'ujeme je jako nepříjemné, bolestivé, bojíme se a nechceme zjišťovat jejich příčinu. Tak vlastně dochází k manipulaci, protože věci nenecháme vyjít na povrch a potlačujeme je - znova a znova, a ony tak zůstávají v zastrčeny našem podvědomí. A tak se to naše zavazadlo zvětšuje a těžkne.

Když sedíte v meditaci, tak se tomu neubráníte – všechny věci, které jsou uvnitř, vycházejí napovrch. Je to jako když se podíváte na kýbl s vodou, který stál dlouho venku – uvidíte v něm čistou vodu. Ale když vezmete klacek a vodou zamícháte, potom všechno, co bylo usazené na dně – bláto, listí, kamínky – vyplouvá na povrch.

To je meditace - zamíchat věcmi, které jsou skryté, a někdy hodně hluboko, a které začnou vyplouvat na povrch.

Lidé jsou z toho někdy zklamaní, protože přicházejí do zenového centra a od meditace očekávají klid, mír a uvolnění. Ale posadí se a všechno v jejich mysli se jim zdá k zbláznění. Obvykle trvá nějakou dobu, než se to vše zklidní a než začneme jasné vidět své problémy a uvědomíme si, že se jimi musíme začít zabývat. Utíkat před svými problémy tak, jak to dělá většina lidí, nepomáhá, dříve či později nás naše problémy stejně dohoní.

Když cvičíte zen, vidíte sami sebe stále jasněji a jasněji. Zároveň získáváte i sílu, vaše centrum sílí.

Právě jsme skončili třídní ústraní. Víte, jít na ústraní, to je stejné jako jít k zubaři – nikomu se tam nechce. Ale přitom není jiného východiska. Po ústraní se však můžeme cítit velmi uvolněně, neboť z toho našeho zavazadla už něco odpadlo a je lehčí. Dokonce i po tak krátkém ústraní můžeme mít příjemný pocit úlevy. Je až neuvěřitelné, jak najednou vše vidíme velmi jasné. Je nám se sebou dobře. A je to

něco, co sami prožijeme a ne něco, co nám někdo jiný vysvětlil, nebo co jsme si přečetli v knihách. A tak si alespoň na okamžik uvědomíme vlastní svobodu, osvobození se od své karmy. To je nádherný pocit. Když potom pokračujeme, tak vaše karma ztrácí sílu a už nás tak neovládá. V té chvíli je to jako byste na sebe zapomněli.

Já mám takový problém, že když nějakou dobu praktikuji, tak začnu mít pocit, že je mi vše jasné a pak praktikovat přestanu. Za nějaký čas se vše vrátí, a tak znova začnu cvičit a nakonec z toho mám pocit, že s praxí začínám stále dokola. Není to tím, že mám špatný přístup?

Nemáš odhodlání. To je běžné. Lidé obvykle začnou cvičit, protože jsou nespokojení, mají nějaké trápení. Když se pak začnou cítit lépe, tak s praxí přestanou. Po nějakém čase se to vrátí jako na kole samsáry, vše jde dokola. Jestliže někdo praktikuje přesto, že se má dobře, znamená to již vysokou úroveň praxe. Za dvacet let své práce jsem však mnoho takovýchto lidí nepotkala. Možná, že po dvaceti letech se stane přirozeným, že se ráno vzbudíte a praktikujete. Tehdy máte skutečnou víru. Důležité jsou tři prvky: velká víra, velká odvaha a velká otázka. V určitém bodě tyto tři věci konečně získáte. Ale jen málo lidem se podaří dostat se do tohoto bodu.

Většinou, když se k tomuto bodu přiblížíme, tak začneme hledat nějakou jinou techniku. Řekneme si: „Možná, že tahle praxe pro mě není.“ Stane se to tehdy když se dostaneme do bodu, kdy se díváme sami sobě tvář v tvář a vidíme, že musíme opustit tu představu, kterou o sobě máme, a kdy nám vlastně nezbývá než ji opustit, protože jinak se nepohneme dopředu. Tehdy dostaneme strach a objeví se myšlenka: „Aha, tak tahle praxe asi není pro mě.“ A obrátíme se k nějaké jiné technice, k jiné tradici. To se stává velmi často.

Když se mysl během meditace zklidní, tak se objeví moment, kdy má člověk pocit, že stojí na kraji útesu a má udělat krok vpřed. Tehdy se objeví strach, protože při tom má pocit, že se ztratí, nebo přijde o rozum. A tak udělá krok zpět.

Ano, to je přesně ten okamžik, o kterém jsem mluvila. Lze udělat jen jedno – prostě skočit.

Ale to už nikdy nebudeme takoví, jací jsme byli před tím. (námitka tazatele)

Ne, to je jen představa. Šestý patriarcha řekl: „Původně zde nic není.“ Když se na sebe opravdu pozorně podíváme, uvidíme, že zde nic není a toho se bojíme. Jak řekl zenový mistr Ko Bong: „Toho nic se bojíme nejvíce“. Jenže to nic

není nic. Je to okamžik sjednocení se s celým vesmírem. A pak vlastně nemáte jen sami sebe, ale celý vesmír.

Naše ego však bojuje do poslední chvíle. Mně pomáhalo, když jsem si řekla: „Tak pojď, ukaž se.“ Když se objevil ten strach, tak jsem se na něj prostě takto podívala a řekla mu: „Podí se, co jsi zač, ukaž se mi.“ Pokud jste skutečně otevření a řeknete si, dobře, chci to uvidět, ať je to cokoli, chci to opravdu poznat, tehdy ten strach zmizí.

Vypráví o tom jeden hezký příběh, příběh o tibetském učiteli Marpovi, který šel na jednorochní ústraní o samotě. Samozřejmě byl na takovéto ústraní dobře připravený. Už byl ve své místnosti vše nachystáno, sedl si do meditace a nastalo nádherné samádhi... Měl otevřené oči, a tak najednou si všiml, že rohu něco je. Podíval se pozorně, byl to démon. Á, démon, s démony se dovedu vypořádat, řekl si. A začal opakovat mantru óm mani padme húm, óm mani padme húm... Věděl, že, tahle mantra je silná, a že démon už musí být pryč. Podíval se, ale co nevidí: démon tam stále byl a ještě větší!

Znejistěl, co to má být? Pustil se tedy do zpěvu óm nam, óm nam... To je zpěv, který čistí celý vesmír. Zpíval ten zpěv velmi silným hlasem a po mnoho hodin. Tehdy nabyl jistoty, že démon již zmizel. Otevřel tedy oči a vidí obrovitánského a hrozivého démona!

V tu chvíli vůbec nevěděl, co má dělat. Použil ty nejsilnější techniky k zahánění démona, ale nezbavil se ho. V mysli mu vytanula jediná otázka: „Co mám dělat?“ Ale absolutně nic ho nenapadlo, žádná myšlenka, bylo jenom nevíím... A z toho nevíím zcela intuitivně toho démona objal. A tehdy démon zmizel. Toto je vlastně jediný způsob, jak s tím naložit.

V životě se často nacházíme v situacích, kdy stojíme na pokraji útesu, ale jde o to, že nevííme, jestli ten krok, který uděláme bude krokem k objetí vesmíru, anebo krokem ke zřícení se z útesu.

Všichni bychom udělali ten krok k objetí démona, kdybychom věděli, že nás to nezničí. Jak to rozpoznat? Anebo je každý skok z útesu správný?

Samozřejmě, že ne. Důležité je, proč to děláš. Když něco vychází z malého já (z naší touhy, hněvu nebo nevědomosti) a chceš kvůli tomu skočit, potom samozřejmě dopadneš tvrdě.

Ale když důvod ke skoku vychází z velké víry, odvahy a otázky, potom ten skok bude znamenat krok vpřed.

Mám otázku ohledně sebevraždy. Ve škole se teď učím psychologii, sociologii, filosofii a teologii. A toto téma je v těchto oborech podle křesťanského názoru velmi dobře zpracované. Pohled buddhismu jsem si vyložil podle jednoho zenového příběhu. Jeden zenový mistr měl dva velmi dobré žáky, obou si velmi cenil a měl je stejně rád. Jeden byl obrácený do světa, staral se o klášter, byl dobrý manager a dobrodinec. Druhého tyto věci příliš nezajímaly.

Když mistr umíral, předal jim oběma klášter s tisícem mnichů s tím, aby se mezi sebou domluvili. Ten druhý přenechal klášter tomu prvnímu řka: „Nech si klášter, já jdu dělat převozníka. A až narazíš na zralého žáka, pošli ho za mnou, abych splatil dluh svému učiteli.“ Uplynulo mnoho let, než jeden student poslaný z kláštera za převozníkem dorazil. Důležitý je rozhovor mezi tím studentem a učitelem. Ale mě na tomto příběhu zaujalo to, že ve chvíli, kdy student pochopil dharmu a konečně se mu rozsvítí, tak ten učitel vyskočí z loďky a zmizí pod hladinou. Prostě spáchá sebevraždu.

A já jsem z toho pochopil, že pokud člověk realizuje buddhovství, potom neexistují pravidla, zda zůstat na živu nebo ne, otázka zůstává otevřená. Jeden učitel, kterému zůstal klášter, se ve světě stará a pomáhá, a ten druhý, stejně moudrý, odejde dobrovolně ze světa.

A moje otázka je: „Může osvícený zenový mistr spáchat sebevraždu?“

Vidíš, ten učitel z toho mnoho let starého příběhu tě stále učí, klade ti velkou otázku. Je to tedy dobrá otázka právě pro tebe. „Proč ten velký zenový mistr skočil do řeky?“ To je velký koan.

Ještě by mě zajímalo, jaká byla tvoje praxe před tím, než jsi se stala učitelkou. Tehdy jsi se starala o malé dítě a zároveň jsi asi hodně cvičila – jak jsi to zvládala?

Měla jsem štěstí, protože jsem už tehdy žila v zenovém centru. Do centra jsem se nastěhovala, když mému staršímu synovi bylo 5 let. Další se narodil do roka. Mohla jsem se sem nastěhovat jen pod podmínkou, že budu opatkou centra. Neměla jsem na výběr, velmi jsem chtěla v centru bydlet, a tak jsem souhlasila. Měla jsem sál dharmy hned ve vedlejším domě - v našem zenovém centru je jedna hlavní budova a další budova, ve které společně s několika dalšími residenty žiji. Tehdy jsme se s mým mužem střídali v hlídání našich dětí. Jeden den jsem na ranní praxi šla já a další den můj muž. Samozřejmě takový život není jednoduchý, je plný těžkostí. Člověk má málo soukromí, a když jste opatem, tak vás lidé pořád pozorují a posuzují.

Nebyl to snadný život, bylo zde mnoho smutných okamžiků, mnoho slz. Ale moje odhodlání, moje láska k praxi byla vždy nějak silnější než všechno ostatní. Vždy, když jsem vstoupila do sálu dharmy, jsem byla jako v nebi, byla jsem šťastná. Za

to už jsem zaplatila vysokou cenu. Ale byla jsem připravená za to zaplatit. Můj muž na to připravený nebyl a odešel. Taková je svobodná volba.

V zenovém centru žiji dodnes a neměnila bych. Vidím obrovskou hodnotu té praxe, vidím, jaká jsem byla před 20lety, jaká jsem teď, jak jsem se za ty roky

proměnila. A nejen já, ale jak se mění i ostatní. To je jedna z nejúžasnějších věcí, být svědkem toho, jak se lidé vlivem praxe mění. Přijdou třeba jen na týdenní ústraní a jsou unavení, smutní a nešťastní, a nemají příliš pěkné tváře... A po týdenním sezení dojde k velké proměně, jejich obličej se začne zářit, uvolní se, je to neuvěřitelné. To, co vidíte navenek, se s nimi děje i uvnitř. Stávají se krásnými navenek i uvnitř. Pro mě je to ta nejúžasnější věc, které mohu být svědkem. Je to takové kouzlo. A já mám ráda kouzla.

Děkuji vám za otázky. Přijďte do našeho zenového centra a cvičte společně s námi.

Ze zvukového záznamu přepsala Věra Hrušová

Weekly teaching - Koan každodenního života

Jakýkoli druh formální praxe představuje jednoduchou situaci, ve které je (oproti každodennímu životu) snazší odetnout myšlení. Provádění formální praxe začne samovolně ovlivňovat náš každodenní život. Každý okamžik v našem životě **lze vnímat jako koan**. Naše intuice vzrůstá zároveň se schopností proniknout jednoduchými situacemi v koanech, ve kterých nejsme mateni svou rozvláchnou myslí. Nakonec se naše intuice rozvine natolik, že se při konfrontaci se složitými životními situacemi objeví správná odpověď sama od sebe.

Přeložila Věra Čtvrtečková

Bone of Space

básně zenového mistra Seung Sahn

Květiny na jaře.
V létě svěží vánek.
Na podzim padající listí.
V zimě bílý sníh.

Opouštím tento svět?
Anebo svět opouští mě?

Polehávám v sále dharmy,
o nic se nestarám.

Bílé mraky plují oblohou,
Čistá voda stéká z hor.
Vítr profukuje pagodou.

Tomu zasvěcuji celý svůj život.

Přeložila Věra Hrušová

Zenový kompas - zenový mistr Seung Sahn (úryvek z knihy)

Přeji vám jediné, abyste se osvobodili od veškerého konceptuálního myšlení.

Jednoho dne se v chrámu Tong Hak Sah konala velká slavnostní ceremonie ukončení studia. Podle tradice vystoupil na pódium nejstarší mnich, aby přednesl slavnostní projev na rozloučenou. Když se usadil a urovnal si své slavnostní šaty, řekl: „Všichni musíte pokračovat ve správném studiu a být jako velké stromy, z jejichž dřeva jsou postaveny chrámy, být jako velké misky, které udrží mnoho dobrého. Jeden dávný básník napsal: ‚Voda má tvar nádoby, v níž se nachází. Lidé se přizpůsobují společnosti, v jaké se nacházejí.‘ Dnes jste všichni složili závěrečné zkoušky. To je báječné. Jestliže se od této chvíle budete přátelit s dobrými a čestnými lidmi, budete také přirozeně dobří a čestní a splníte svůj velký závazek k nebi. Budete-li se však stýkat se špatnými lidmi, kteří jdou po špatné cestě, stanete se nakonec také špatnými. Vždy mějte ve své mysli Buddhu a držte se jen dobré společnosti. Potom se stanete velkými stromy a nádobami dharmy. To je moje poslední rada, kterou vám dávám.“ Každému se řeč líbila. Mladý pomocník Man Gong sedící v zadní řadě si říkal: „Ach, to je skvělé učení!“ Mniši měli z pronesené řeči velkou radost.

Když se starší mnich vracel z pódia na své místo, zahlédl člověka podivného zevnějšku. Jeho oblek byl samý cár, měl dlouhé vlasy a řídkou bradku. Tento mnich se mezi ostatními oholenými a upravenými mnichy skutečně vyjímal. Ale

přestože byl nedbalého zevnějšku, jeho oči zářily jako dva diamanty. Nebyl to nikdo jiný než zenový mistr Kjong Ho, který právě navštívil chrám. Po celé zemi byl znám jako jeden z největších zenových mistrů v historii korejského buddhismu.

Mistr úter ho požádal: „Mistře, řekněte nám, prosím, pár slov.“ Kjong Ho aniž by vzhlédl, zakroutil hlavou: „Ne, ne, jsem jen putující tulák. Nemám co říci.“ A zmlkl.

„Prosím, Sunime. Dnes je tak významný den.“ I mladší mniši začali žadonit, aby promluvil, a tak po chvíli mlčení vystoupil Kjong Ho na vysoké pódium.

Řekl: „Všichni jste mniši. Mniši jsou osvobozeni od svých malicherných osobních lpění a žijí pouze proto, aby sloužili všem bytostem. Chtění stát se velkým stromem nebo nádobou dharmy vám zabrání být pravým učitelem. Velké stromy mají velké upotřebení; malé stromy mají malé upotřebení. Dobré i špatné misky mohou být užity svým vlastním způsobem. Nikdo není vyřazen. Spíše se musíte

stát velkými tesaři. Jste-li dobrými tesaři, nikdy žádné stromy nevyhodíte - velké ani malé, dobré ani špatné. Zručný tesař dovede ve své práci využít každý strom. Nikdy nic nevyhodí. Dobré nebo špatné, na tom nesejde. Jestliže přijdou dobré věci, musíte znát jejich správné užití; přijdou-li špatné věci, také musíte vědět, jak jich správně použít. Nepoutejte se k dobrému a neodstrkujte špatné. Musíte užít dobré i špatné a udělat z nich správné. Mějte tedy dobré i špatné přátele a nikdy nic neodmítejte. To je pravý buddhismus. Přeji vám jedině, abyste se osvobodili od veškerého konceptuálního myšlení.“

Vidět pravou přirozenost, silné centrum, jasný směr

Zenový mistr Dea Bong - z blahopřejného proslovu pro Hye Tong Sunima při obřadu Inka 2.9.2012

Poznámka překladatele: Tento text objasňuje, jak v Zenové škole Kwan Um funguje proces ustavování mistrů dharmy a zenových mistrů. Pro mě to bylo velmi objevné. Věřím, že i pro vás. (Viktor Matys)

Děkuji všem. Doufám, že je to zajímavé. Tohle je prvně, kdy máme takovýto obřad společně s naší korejskou rodinou, takže lidé jsou trochu zaražení. Doufám, že příště už tak stydliví nebudeme.

Hye Tong Sunim má energii. Někteří jiní lidé nemají tolik energie. Ale budete-li cvičit tvrdě, získáte energii. A potom - objeví se otázka. Samotná silná praxe ale nestačí. Nicméně, i když máme dobrou mysl, správnou mysl, nejsme-li silní, pak toho v tomto světě moc nenaděláme. Tak tedy doufám, že každý cvičí silně, a proto se otázka objeví. Pak jednoho dne - inka, nebo Mistr zenu. Proč ne? Jinak - jak kdosi pravil - pokud neovládáte svůj život, někdo jiný to pro vás udělá. Takže záleží na tom, co vy chcete.

V naší škole to Zenový mistr Seung Sahn ujasnil tak, že inka a předání (transmission) jsou dvě různé věci. Inka znamená, že nahlížíš pravou přirozenost a tvoje koanová praxe není až tak špatná. Není to dokonalé, ale velmi dobré ano. Tak uskutečňujeme svou pravou přirozenost. Každý má aspoň částečně tuto zkušenost. S další praxí vaše schopnost v koanech roste. To znamená, že roste vaše moudrost.

Pak, obzvláště v naší škole, musíte projít dvanácti branami. Rovněž musíte být schopni velmi dobře zvládnout spoustu jiných koanů ze 1700 tradičních koanů. To je první bod.

Za druhé musíte mít silné centrum. I když třeba něco chápete, i když máte nějaký druh moudrosti, není-li vaše centrum silné, je snadné vás rozhodit. Pak toho v tomto životě moc nedokončíte.

Za třetí musíte mít jasný směr života. Pokud pořád poskakujete okolo a vaše mysl se mění, pak váš směr není přímý, není jasný.

Takže nejprve testujeme tyto tři věci. Pak nějaký Zenový mistr - váš vedoucí učitel - uvidí váš pokrok: "Á, tenhle člověk se hodně zlepšuje." Pak uděláme výbor - není to na rozhodnutí jednoho člověka. V naší škole musí mít tento výbor tři Zenové mistry a dva Dži Do Pop Sa a všichni musí učit už aspoň pět let. A každý z nich musí uznat stupeň dosažení onoho člověka. Pak onen kandidát musí jít za každým z členů výboru - Zenovými mistry a Džii Do Pop Sa - a být otestován. Je-li jeho koanová praxe dobrá, pak je takováto ceremonie jakou máme dnes možná.

Ovšem tato ceremonie je ještě finálním testem pro nastávajícího Dži Do Pop Sa. Když kdokoli kdo přijde zkouší "zasáhnout" tohoto kandidáta a kandidát udělá více než tři velké chyby, pak obdržet inka není možné - k této části obřadu se už

nepřistoupí. V takovém případě je nutná další praxe. Takže máme takovou veřejnou zkoušku. Za starých časů studenti, i když dostali soukromně předání, vždy byli testováni ještě veřejně.

Pak když kandidát projde testem, stává se Dži Do Pop Sa. *Dži Do* znamená "ukazovat cestu" - ukazovat cestu dharmy. *Pop Sa* znamená "učitel dharmy". Následně se této osobě dostane dalšího výcviku - vždy v situaci učení - s jedním ze Zenových mistrů v naší škole. Začne dávat rozhovory studentům, vždy ve společnosti Zenového mistra. Tak nový Dži Do Pop Sa získává více a více zkušenosti, až může začít učit už sám.

Pak následuje praxe, praxe, učení, učení,... po tři roky. Pak je nezbytné navštívit Zenové mistry z jiných škol. Tito jiní Zenoví mistři testují porozumění oné osoby. Pak se tento kandidát vrací a referuje třem Zenovým mistrům naší školy, jak ty rozhovory šly. "Já jsem řekl tohle, ten Zenový mistr řekl tohle. Pak jsem řekl tohle, pak tamto." Pak si to títo tři Zenoví mistři ověřují. Když Dži Do Pop Sa navštíví tři

Zenové mistry z jiných škol, a potom Zenoví mistři naší školy uznají, že tato interakce byla čistá, pak je možné předání (transmission).

To je po třech letech. Čtvrtý rok strávíte cestováním, testováním sebe sama. Pak další dva roky vyučování. Pak, po těch šesti letech každý říká: "Á, tento Dži Do Pop Sa je velmi dobrý učitel." V tomto bodě, když tři Zenoví mistři už dali svůj souhlas, dostává tento Dži Do Pop Sa předání a stává se Zenovým mistrem. Tentokrát je tu další obřad, podobný tomuto, ale jen s pěti nebo tak sedmi otázkami. Dnes, při inka obřadu, tu je 30 otázek a 30 lidí může testovat tohoto nového učitele. Ale při obdržení předání jich je tak pět, protože za těch šest let prošel už spoustu souborů dharmy. Po tomto obřadu se stává Zenovým mistrem, Son Sa Nimem naší školy.

Tradičně, když se někdo stal Zenovým mistrem, byl naprosto vybavený k založení své vlastní školy. Ale v naší škole všichni učitelé - Dži Do Pop Sa a Zenoví mistři společně v Amerikách, Evropě, Asii - všichni souhlasí s následováním výuky a stylu praxe naší školy. Takto udržujeme směr naší praxe čistý a udržujeme naši formu a vyučování čistými a pomáháme všem studentům. Tento styl je široký a občas se může změnit podle situace. Ale tato rozhodnutí činí skupina učitelů, ne jedinec.

To je velmi pozoruhodný styl organizace. Kdysi jsem se zeptal Zenového mistra Seung Sahna: "Proč vytváříme skupiny učitelů?" Odpověděl: "Jeden člověk na

vrcholku nemůže vidět svoji karmu." Takže jediná osoba na vrcholu - třeba Buddha, to není problém - ale někdy, i když ta osoba dosáhla osvícení, někdy udělá nějakou chybu, a pak je tu velký problém. Ale s učitelskou skupinou je to lehké. Ostatní učitelé vám mohou vaši chybu ukázat. Pak prostě "Aj, OK, OK." Tak má naše škola hodně testů a vyvažování.

Hye Tong Sunim začal v chrámu Hwa Gye Sa. V té době byl v korejské sanghze, ale občas praktikoval s lidmi ze západu a poznal Seung Sahn Sunima. Měl několik rozhovorů se Seung Sahn Sunimem. Pak prošel korejským klášterním výcvikem a navštívil množství korejských zenových hal. Pak se vrátil ke stylu školy Kwan Um

a žil zde v chrámu Mu Sang Sa po čtyři roky. Pak odešel do zenového centra v Providence a žil v podmínkách západu. Stal se tu hlavním mnichem. To je obtížné, protože ty kultury jsou tak odlišné. Všichni zahraniční sunimové zde by vám mohli vyprávět, jak když žijete v odlišné kultuře vás spousta věcí zasáhne.

Pak automaticky získáte mysl nevíím. Pokud se držíte svých přesvědčení, nikoho to nezajímá - prostě to není možné. Tak vaše mysl roste, roste, roste. Takže Hye Tong Sunim praktikoval v Americe a měl tu nějaké povinnosti, a rovněž navštívil naše centra v Evropě. Jeho zkušenost je velmi neobvyklá. Vše velmi dobré. I dnešní souboje dharmy - oba v angličtině i v korejštině - oba jsou OK. Navíc vůbec žádný překlad!

Tohle je pro nás dobrá příležitost. V budoucnu doufám někdy navštívíte Hye Tong Sunima a uvidíte jeho dharmu dále růst. Pak můžeme pomoci Buddhismu v Koreji, mezinárodnímu Buddhismu a celému světu.

Přeložil: Viktor Matys

Nemám rád kong-any

Tento dialog se odehrál během kong-anového rozhovoru na jednom únorovém ústraní v Norsku.

Student: Nemám rád kong-any. Proto přicházím na kong-anové rozhovory zřídka. Můžete k tomu něco říct?

Zenový mistr Wu Bong: ...

Student: Hmm? Tomu nerozumím.

Wu Bong: Kong-an není nic zvláštního. Každá situace našeho života je takovým kong-anem. Nemáš-li rád kong-any, nemáš rád život. Proto budeš muset umřít. Co ty na to?

Student (směje se): No, radši bych tu ještě chvílku pobyl.

Wu Bong: Dobře. V tom případě odlož své „mám rád“ a „nemám rád“. Když se objeví kong-an, jenom odpověz. Nepřijde-li správná odpověď, vrať se k „nevím“. I ve svém každodenním životě: jestliže ti není nějaká situace jasná, vrať se zpátky k nevím.“

Student: Rozumím. Děkuji.

Přeložil Jiří Lněnička

Plánované akce 2014

Praha

- 4.-6.4.2014 - meditační ústraní se zenovým mistrem Ji Kwangem
- 28.4. – veřejná řeč Berry Brighs
- podzim - meditační ústraní s Bon Shim ZM (zatím nepotvrzeno)

Brno

- 1.-2.3.2014 - meditační ústraní s Olegem Šukem JDPSS
- 17.-18.5.2014 - meditační ústraní s Berry Briggsem JDPSN
- podzim - meditační ústraní s Arne Schaeferem JDPSN (zatím nepotvrzeno)

Vrážné

- 2.- 4. 5. 2014 - meditační ústraní s Berry Briggsem
- 4.5.2014 - Vesak
- 20.-22.6.2014 - Sangha víkend
- 22.-29.6.2014 - meditační ústraní s Dae Kwangem ZM
- pravidelně každou první neděli v měsíci jednodenní ústraní bez učitele

Liberec

- jednodenní ústraní bez učitele – 6.4., 4.5., 1.6.2014
- 29.4. - veřejná řeč Dharmy Berry Briggss

Zenová škola Kwan Um

Zenová škola Kwan Um navazuje na korejský zenový buddhismus. Zakládajícím učitelem byl korejský zenový mistr Seung Sahn.

Většiny akcí pořádaných školou Kwan Um se mohou účastnit i nečlenové.

Členem školy se může stát každý, kdo se účastní společné praxe (pravidelná meditační setkání, meditační ústraní) a chce přispět k její činnosti, jejímu pokračování a rozvoji.

Členové se aktivně podílí na chodu sanghy a mají slevu na meditačních ústraních v ČR i v zahraničí. Podporují činnost školy měsíčními příspěvky, ze kterých se hradí výdaje spojené např. s provozem zenových center, organizací akcí a návštěv zenových mistrů, poskytováním informací o činnosti školy (inzeráty, plakáty apod.).

Škola Kwan Um je nezisková organizace a je financována z členských příspěvků a darů. Pokud byste chtěli přispět na rozvoj školy, s vděčností uvítáme jakoukoliv finanční podporu (informace na našich internetových stránkách v sekci *Členství*).

Pravidelná meditační praxe v Čechách: Praha, České Budějovice, Liberec, Děčín.

Pravidelná meditační praxe na Moravě: Brno, Vrážné (okres Svitavy), Zlín, Olomouc.

Více informací na: www.kwanumzen.cz

Vydání tohoto čísla připravila: Lenka Kohoutová

Čtyři vznešené pravdy:

1. Pravda o strasti.
2. Pravda o původu strasti.
3. Pravda o zániku strasti.
4. Pravda o cestě vedoucí k zániku strasti.